

## Neděle 11.12.2005 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

(3. adventní neděle – pásmo adventních a vánočních písní)

### Lk 2, 1-20: „Pojďme až do Betléma“

„Pojďme až do Betléma...“ – to není reklamní slogan některé cestovní kanceláře ani pozvání na zájezd do Svaté země. To je rozhodnutí judských pastýřů, o kterém mluví křesťanská Bible. Jejich noční směna kolem začátku našeho letopočtu začala jako každá jiná. Nic nenasvědčovalo tomu, že se bude dít něco mimořádného. *Pastýři se střídali v hlídkách u svého stáda. Prostě pracovní rutina, jako vždycky.*

Uprostřed noci se pastýři stali najednou svědky „nebeského“ divadla a posluchači „andělského“ koncertu. Zrovna oni, kteří se nemohli pravidelně účastnit bohoslužebného života a ráno a večer odříkávat předepsané modlitby. Když šli zbožní lidé do chrámu, oni hlídali stáda, když se ostatní modlili, oni třeba po noční směně spali. Nepravidelnost jejich povolání tak vedla k zanedbávání náboženských povinností a vnějších forem zbožnosti. Proto měli mezi zbožnými lidmi špatnou pověst.

#### 1. Betlémské pastýři v roli posluchačů

Zrovna tyto muže, tvrdé chlapy, kteří se nechali najmout na práci s nočními směnami a častým nebezpečím, si vybral Bůh jako první posluchače mimořádné zprávy. Právě jim dopřál slyšet poselství o narození Zachránce Krista!

Nemohl si Bůh najít vhodnější a váženější publikum? Mohl, ale nechtěl. Tato důležitá zpráva se např. nikdy nedostala k římskému císaři Augustovi. Král Herodes sice věděl od mudrců, že se v Betlémě narodil král, ale stejně tajemství vánoc neporozuměl. Proto se snažil dítě narozené v Betlémě ze strachu o trůn zahubit. Zákoníci a kněží v Jeruzalémě neměli tušení o tom, co se děje v Betlémě. Tedy: nikdo z *V.I.P.* osob, ale bezvýznamní pastýři. Byla to součást Božího plánu. Anděl a andělský pěvecký sbor si to namířili přesně tam, kam měli, na betlémské pastviny. Nezabloudili, jak by se to mohlo někomu zdát. Našli tam sice „jenom“ pastýře, ale ukázalo se, že ti dokáží nejen pást ovce, ale také dobře poslouchat.

#### 2. Andělské poselství a jeho účinek

Pastýři představovali prosté lidi, ale nebyli to bezvěrci. Znali prorocká zaslíbení, která mluvila o příchodu Mesiáše. Spolu s ostatními lidmi očekávali naplnění starých předpovědí. Navenek byli špatnými věřícími, protože nedodržovali náboženské předpisy a porušovali tradice. Ale v srdci měli víru, proto andělskému poselství mohli porozumět. Překvapivá zpráva o narození Zachránce Krista se jich hluboce dotkla. To, co čekaly a vyhlížely generace před nimi, se naplňuje. Bůh přichází se svou pomocí a oni jsou u toho!

Anděl přináší nečekanou a radostnou zprávu: *Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán.* Andělský pěvecký sbor zpívá k tomu své *Gloria in excelsis* na Boží oslavu. Odpověď pastýřů je prostá: „*pojďme až do Betléma a podívejme se, co se stalo!*“ – Pokud přišel Mesiáš, pokud se narodil Zachránce lidstva, pak Ho chceme vidět, pak chceme být o toho! Šlo jim o naději, o budoucnost, proto se spěchají přesvědčit o tom, zda je to pravda.

Ano, byla to pravda. Pastýři našli dítě tak, jak to řekl anděl. Bylo to ještě novorozeně. Nemělo svatozář a vypadalo jako jiná nemluvňata. Ale oni v něm viděli Krále! Oni uvěřili Bohu, proto se mohli radovat. Tu nádhernou zprávu si nemohli nechat pro sebe. Vyprávěli o tom lidem a lidé nad tím žasli. - A co bylo potom? Pastýři se vrátili k práci, ke stádům ovcí. Vrátili se jako noví, proměnění lidé. Oslavovali a chválili Boha *za všechno, co slyšeli a viděli.*

#### 3. Kde je náš Betlém a co mají andělé pro nás dnes?

Nepotřebujeme ve své situaci také podobnou zkušenost? Nepotřebujeme slyšet o tom, že se Ježíš Kristus narodil také pro nás a že náš život má v Něm smysl a pravou hloubku? Určitě ano. Myslím, že všichni chápeme, že nemusíme hledat cestu do vzdáleného Betléma. Dnes se totiž můžeme setkat s Kristem kdekoliv. On je přítomen jako náš Bůh a Pán všude, kde se káže evangelium a můžeme se s Ním setkat také kdekoliv jinde. Prostřednictvím svého Ducha sv. se nás dotýká a vede nás k víře, otevírá cestu k naději, naplňuje novou radostí...

Tak to vidíme na pastýřích. Oni nezapomněli, kde je jejich místo, jaké jsou jejich úkoly. Ve srovnání s tím, co se stalo, to byly tak přízemní a obyčejné věci! A přece: setkání s Ježíšem, víra v Krista jim pomáhá žít ten obyčejný, každodenní život s radostí, s novou nadějí. Nezatemňuje mozek, neodvádí člověka od jeho úkolů, ale posiluje a osvobozuje.

Tak to Bůh chce udělat také s námi dnes: chce, abychom uvěřili té vánoční i velikonoční zprávě! Chce nás proměnit. A chce, abychom to udělali jako pastýři: vrátili se domů, šli do práce, postavili se k problémům, které máme, čelem, s vědomím, že nejsme na ně sami!

V pondělí zase do práce? Do práce a s radostí? Také v tom je ta změna, kterou s námi může udělat Ježíš Kristus, že děláme obyčejné, každodenní věci s vědomím, že mají smysl. Ano, s vírou v Ježíše Krista všechno, co děláme dostává nový smysl.

Od těch prvních vánoc uplynulo mnoho vody. Andělská zjevení a andělské koncerty se už ani u Betléma ani jinde neopakují. Život betlémského dítěte se naplnil tím, že ve svých 30 letech Ježíš Kristus vystoupil na veřejnost a začal kázat o Boží lásce a Božím království. Pak obětoval život za všechny lidi, aby je zachránil z moci zlého. Zemřel a byl vzkříšen. On je živý Bůh a Pán a ještě jednou přijde na tento svět, aby se ujal vlády jako Král.

Vánoční příběh je už součástí celého evangelia o Boží záchraně, která je připravena v Ježíši Kristu. Můžeme ho slyšet, máme mu uvěřit a máme s Kristem v srdci žít jako noví lidé.

„*Pojďme až do Betléma*“ se dá přeložit do naší dnešní řeči: „*pojďme ke Kristu, svěřme Mu svůj život, přijměme evangelium a povězme ho dalším lidem.*“ Také dnes je možné se osobně setkat s Ježíšem Kristem a uvěřit a poznat, že On se narodil i pro nás. To je poselství příběhu o betlémských pastýřích.

(B. Kaleta)